

finansåret 1948—49 indbragte afgiften 33,9 mill. kr., hvoraf statskassens andel 25,3 mill. kr. Det må i denne forbindelse erindres, at den den 19. december 1949 ikrafttrådte lov nr. 499 af 8. december 1949, hvorefter der skal afgives $\frac{1}{4}$ af forlystelsesaafgiften for danske film til producenterne, regnes at ville medføre en nedgang i afgiftsprovenuet på op imod 1,5 mill. kr., hvoraf ca. 1,2 mill. kr. falder på staten.

Såfremt de nu foreslåede nye regler havde været gældende for finansåret 1947—48, ville dette antagelig have formindsket provenuet med ca. 2,5 mill. kr., hvoraf for statskassens vedkommende ca. 1,9 mill. kr. Herved må dog tages i betragtning, at de foreslåede nye regler vil medføre, at et stort antal forlystelser, som efter deres art givet bør falde ind under det afgiftspligtige område, faktisk er gået fri for afgift på grund af de gældende reglers utilstrækkelighed, og at disse forlystelser efter de foreslåede nye regler vil komme til at betale afgift. Hvor stor en provenuforøgelse der vil blive følgen af dette sidste, er det umuligt på forhånd at udtale sig om med nogenlunde sikkerhed.

Lovforslaget gennemførtes på rigsdagen med nogle mindre ændringer, af hvilke den væsentligste gik ud på, at *offentlige baller* fortsat skal beskattes, uanset om de ikke er af erhvervsmæssig karakter. Finansministeren havde under hensyn til vanskelighederne med kontrollen og sagens ringe finansielle betydning foreslået, at de ikke erhvervsmæssige offentlige baller skulle gå fri, men dette fandt man fra flere sider — ud fra andre synspunkter end det finansielle — uheldigt, hvilket fandt udtryk i et ændringsforslag, der af venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer stilledes i det folketingsudvalg, som havde sagen til behandling. Dette ændringsforslag var ikke tiltrådt af et flertal i udvalget, men vedtoges alligevel, da der ikke var større modstand mod det og finansministeren kunne gå med til dets gennemførelse.

Om et andet spørgsmål udtales i folketingsudvalgets betænkning:

„I forbindelse med overvejelserne angående lovforslagets § 6 om forlystelsesafgift af filmsforevisninger har udvalget drøftet spørgsmålet om *de små biografteatres økonomiske vilkår*. Udvalget har været opmærksom på udtalelserne side 7 i den betænkning, der i marts 1950 er afgivet af det af justitsministeriet nedsatte udvalg angående biografvæsenet. Det hedder her, at nævnte udvalg flertal anser det for ønskeligt, om der kunne tilvejebringes nogen forbedring af de små biografers stilling, samt at en sådan forbedring efter udvalgets mening passende vil kunne tilvejebringes derigennem, at